

MENIGHETSBLAD

FOR VESTRE BÆRUM

Kompasset.

Hva var vel et skip uten kompass? Fra gammel tid har kompasset vært den sjøfarendes viktigste hjelpemiddel når det gjaldt å ta seg fram over havene og nå sitt bestemmelsessted. I dag har sjømannen atskillig flere og bedre hjelpemidler for navigeringen enn før i tiden, men kompasset er fremdeles uunnværlig.

Kirkeskipet har også et kompass, sier Chrysostomus. «Kompasset er Guds ord.» — Slik har det vært opp igjennom alle kirkens tider. Kirkeskipets kurs er ikke gitt tilfældigheter i vold eller overlatt til menneskelig vilkårlighet. På seilasen over tidens hav hadde man et kompass å holde seg til som aldri trengte å korrigeres. Her var ingen misvisning mulig. I alle situasjoner kunne man stole på kompasset. Guds

ord i den hellige skrift ble kir-
kens trygge norm for lære og liv.

Og dette kompasset er tilgjengelig for alle som vil ha den rette kursen for livsseilasen. Mange mennesker befinner seg i dag åndelig sett i havsnød. De har ikke noe sikkert å styre etter. De gamle normene for tro og moral ble forlatt av mange. Å styre etter dem ville være det samme som å bli uhjelpelig akterutseilt, mente man. Men det viste seg at nye normer som var til å stole på, ikke lot seg finne. Mennes-

kelige synsmåter kan aldri bli absolutt forpliktende. Den som ikke har den guddommelige autoritet å holde seg til, har ikke noe sikkert å styre etter. Det beste rådet vi kan gi til alle som har det slik, er dette: Finn fram igjen det gamle kompasset! Uten det vil seilasen ende med forlis. Men holder vi oss til det, kan vi ikke fare vill. Det kompasset som Gud selv har gitt oss, leder oss sikkert og trygt til det evige livs havn.

F. K.

* * *

En appell til oss i menighetspleien!

Søster Gunhilds sykdom blir nok dessverre av lengere varighet enn vi antok. Dr. Alvik har sykepermittert henne for tre måneder til, og så håper både søster Gunhild og vi at behandlingen skal bringe gode resultater.

Vår menighetssøster reiser i permisjonstiden hjem til Valdres. Vi sender alle gode ønsker med på veien og vil huske henne i vår bønn. Vi vil så gjerne ha søster Gunhild frisk og kjekk tilbake.

Det er mange som nå kommer til å savne søster Gunhilds besøk. Derfor bør vi som arbeider i menighetspleieforeningene prøve å avhjelpe litt av dette savnet og gå inn for å besøke og hjelpe syke og gamle.

Var det ikke en tanke at hver enkelt forening på neste møte tok opp dette spørsmålet: *Hvem*

er det i vår krets som trenger hjelp og tilsyn? Så kunne medlemmene sammen legge opp en plan. Hvis vi alle sammen gjør litt, kan det bli mye godt ut av en slik tjeneste.

B-H

Kirkeringen

samles igjen i prestegården tirsdag 16. september kl. 19. Foredrag av sjømannsprest A. Thorbjørnsen. Ta med matpakke og en spiseskje kaffe. Alle er hjertelig velkommen.

Mannskveldene

begynner igjen torsdag 25. september. Vi samles i prestegården kl. 19.30. Denne gangen får vi besøk av sokneprest Lars Bakke Asbjørnsen, som vil fortelle fra sitt opphold på Korea, hvor han nylig var feltprest i seks måneder. Gamle og nye deltakere i mannskveldene er hjertelig velkommen. Vi tar som vanlig med litt smørbrød.

En prat om sanitetsforeningen vår.

I over 30 år har sanitetsforeningen drevet sitt arbeid i vår bygd. De fleste kjenner sikkert til at det var fru Harriet Jensen som tok initiativet til å starte den. Det var i 1920, og helt til 1947 satt hun ved roret og styrte foreningen med stor dyktighet. Da overtok fru Wenche Steen formannsstillingen.

Denne gangen hadde vi lyst til å fortelle menighetsbladets lesere litt om hva sanitetsforeningen driver med. Og fru Steen har lovet å tilfredsstillende vår nysgjerrighet! —

«Vi arbeider i grunnen på temmelig mange felter,» forteller fru Steen. «Først holder vi de tre kontrollstasjonene våre for barn, én i Sandvika, én på Skui og én i Lommedalen. Stasjonenes leger er dr. Tho og dr. Haugen.»

Her må vi skyte inn at vi rett som det er hører begeistrede uttalelser om dette tiltaket. Der får mødrene komme med smårollingene sine til regelmessig kontroll, og der får de alle de gode råd de trenger for at barna

skal holde seg sunne og friske i oppveksten.

«Så har vi kampen mot tuberkulosen,» fortsetter fru Steen, «og den prøver vi å drive så intenst vi kan. Bl. a. ønsker vi å hjelpe den som er rammet — både den syke selv og familien. Vi har stadig barn på Granly barnehjem som vi betaler for.

Arbeidet for våre gamle vil jeg også gjerne få nevne. En av de ting vi går inn for, er den årlige juletefesten i Menighetshuset.

Og mens jeg snakker om julen, så vil jeg også fortelle at vi ordner med julegranen i Sandvika hvor vi hver jul samler inn til dem som trenger støtte. — Teningen av denne julegranen er jo også blitt litt av en publikumstreffer.

En del av foreningens medlemmer har vært med på beredskapskurs, og det arbeidet blir fortsatt. Det må jo være en god selvhjelp for bygden.»

«Er det stor interesse for det arbeid foreningen driver?»

«Vi føler det faktisk slik at

vi har hele bygden i ryggen.» sier fru Steen med ettertrykk. «Overalt blir vi møtt med velvilje og forståelse, og det er uten tvil det som gjør at vi kan drive. For vi har jo nokså store utlegg som det må skaffes dekning for ad frivillig vei. Utlodninger og basarer skaffer penger i kassen. For ikke å snakke om mai-blomstsalg!»

Her i menighetsbladet vil vi gjerne få si hjertelig takk for det utmerkete arbeid foreningen

Til konfirmantene og foreldrene!

At konfirmasjonen burde være noe mer enn en tom skikk er noe vi alle kan være enige i. Likeledes er vi visst enige i at konfirmasjonen ikke alltid blir det vi ønsket den skulle være. Den er jo en samling om dypt alvorlige ting, om barnetroen som skulle styrkes og stadfestes i de unges sinn. Av og til pleier jeg å si det omtrent slik til konfirmantene: Mor og far ville at dere skulle oppdras i den kristne tro, derfor bar de dere til Herren i den hellige dåp. Nå står det til dere selv om dere fortsatt vil leve i den kristne tro. — Et samarbeid mellom prest, foreldre og konfirmant skulle derfor ligge nær. Alle sikter mot det samme mål, «den rette konfirmant».

En prest kjenner det ofte på seg at det ikke er lett å få utrettet det han ønsket gjennom samværene. De er få, og tiden er knapp. Vi forsøker å få gjen-

utfører på så mange viktige områder. Vi benytter samtidig anledningen til å takke for at foreningen hvert eneste år smykker Bryn kirke til høsttakkegudstjenesten og på den måten lager en så vakker ramme om denne fest.

Til slutt sier vi også takk til fru Steen for hennes lille orientering og ønsker sanitetsforeningen alt godt for årene som ligger foran.

nomgått en liten konfirmantbok som heter «Ved kirkeporten». Den gir oss en enkel og grei innføring i barnelærdommen. Enn om foreldrene ble litt interessert i den boken. Det ville muligens stimulere konfirmantenes interesse også.

Så har vi kirkegangen. Det regnes for god konfirmantskikk å gå i kirken noen ganger under konfirmantlesingen. Sant å si så er det noen som er nokså flinke til å komme. Men var det ikke en tanke til fornuftig overveielse om ikke foreldrene burde gå i kirken sammen med sin konfirmant. Det kunne komme meget godt ut av det.

Og så en liten bønn til slutt. Skulle det ikke være en felles oppgave for prest, foreldre og konfirmant (og menighet med) å be for konfirmanttiden? At vi må bli rette konfirmanter.

B-H

LIKEGYLDIGHETEN

er din øerste fiende.

Livet vårt er en sammenhengende rekke av standpunkter og beslutninger. Spørsmål på spørsmål dukker opp. Og vi vurderer dem og prøver å ta standpunkt til dem så godt vi kan.

*Er det noen mening med livet?
Er det noe evig liv?*

Disse spørsmålene er også borte og pirker på oss av og til. Ja, de er mer nærgående enn alle de andre, og kommer igjen og igjen for å få et svar. De lar seg ikke avvise av likegyldighet.

Er det ikke rart i grunnen, at nettopp disse spørsmålene som vi innerst inne erkjenner er de viktigste vi møter, så ofte avvises med et likegyldig skuldertrekk. Er det ikke rart at vi moderne mennesker som er så praktiske og kloke og fornuftige, virkelig tror at vi kan flykte fra disse mest sentrale av alle spørsmål?

Pascal, den kjente tenker, vender seg til den likegyldige med disse ord:

Mellom oss selv på den ene side, himmelen eller helvete eller intet på den annen side, står bare livet, som er den skrøpeligste ting i verden.

Det hjelper ikke at menneskene vender tankene bort fra evigheten som venter dem; de kan ikke få evigheten bort ved å la være å tenke på den. Å nei, den finnes, og den kommer nær.
(Forts. siste side.)

A.s Hamang Papirfabrik

SANDVIKA

FLASKER, FILLER, JERN, METALL

Brukte ovner kjøpes stadig
Skytematter stadig på lager

Svend Pettersen

Tlf. 53 88 62

Lager ved fabrikk Tomten

Daglig tilførsel av fersk fisk
og friske grønnsaker

Bærum Fiskesentral

Tlf. 53 89 58

Religiøs litteratur
Bibler - Testamenter - Salmebøker

Sandvika

Bok- og Papirhandel

Rannveig og Oskar Andresen
Telefoner 53 85 42 - 53 89 55

Joachim Skovgaard: Utsnitt
av «Kristus i de Dødes Rige.»

Kristi ansikt gjennom tidene VI.

I 1894 utstilte den danske maler Joachim Skovgaard et bilde han hadde arbeidet på i flere år, «Kristus i de Dødes Rige». Det var bygd over et dikt av Grundtvig: «I Kvæld blev der banked paa Helvedes Port.» Bildet vakte megen diskusjon. For dansk publikum var vant til at religiøst maleri skulle være engstelig

og middelmådig kunst. De ventet at Kristus skulle fremstilles som den milde, litt karaktersvake mann Thorvaldsen hadde gjort statue av. Og så kom her en ung kunstner og leverte et kjempemaleri i askegrått og sovelgult, med en Kristus sterk som fjell og med nordiske ansiktstrekk under et bølgende blondt hår. Han skrider på skyer, dødninghoder og slanger,

Godt utvalg i skotøy

**Sandvikens Skotøi-
forretning**

V. Paulsen

ALT I BYGNINGSARTIKLER

Gustav Lund A.s

Sandvika

53 81 65 - 53 89 05

og han frir de døde fra Helvede med en veldig bevegelse av sterke, grove armer. Her var en Kristusskikkelse for den nordisk-nasjonale og kristne bevegelse som bar Grundtvigs navn.

Joachim Skovgaard var 38 år gammel da bildet ble utstilt. Og dets fremkomst førte til at han kort tid etter ble bedt om å gjøre utkast til dekorasjon av middelalderkatedralen i Viborg. Hans utkast ble godtatt i 1899, og så arbeidet han og hans medhjelper syv år i kirken og skapte et av de merkeligste religiøse kunstverk i nyere tid.

H. S.

Gudstjenester.

Søndag 14. september.

Tanum kirke kl. 11: Høymesse.

Offer til Mellomkirkelig arbeid.

Sandvika kirke kl. 11: Høymesse.

Offer til Israelsmisjonen.

Søndag 21. september.

Bryn kirke kl. 11: Høymesse med altergang.

Lommedalens skole kl. 11: Gudstjenestlig møte.

Søndag 28. september.

Bryn kirke kl. 11: Høymesse med altergang.

Sandvika kirke kl. 11: Familiegudstjeneste. Offer til Kirkens Nødhjelp.

Søndag 5. oktober.

Tanum kirke kl. 11: Høsttakkegudstjeneste. Offer til menighetspleien. Sang av Tanum bl. kor.

Sang av Tanum bl. kor.

Søndag 12. oktober.

Bryn kirke kl. 11: Høsttakkegudstjeneste. Sang av Sandvikens Mannskor. Offer til V. Bærums Sanitetsforening.

Offer til V. Bærums Sanitetsforening.

Søndag 19. oktober.

Bryn kirke kl. 11: Høymesse med altergang.

Begravelser og kremasjoner ordnes

Bærums Begravelsesbyrå

Hauger og Belseth

Tlf. 53 81 62

T. Hauger privat 53 81 95

Herremacco

Lasør - Doure

Reidar Davidser
Sandvika

God sport

med

Godt utstyr!

Bærum Sport

Sandvika - 53 88 34

Den lille forretning
med det store utvalg

Thorstensens
FARVEHANDEL

Vi minner om

menighetsfesten 14. september.

Vi håper at alle grener av arbeidet i menigheten vil bli godt representert, så det kan bli noe av en virkelig menighetsmønstring. Programmet blir som vanlig på årsfestene. Alle er hjertelig velkommen.

Se ellers annonse i «Budstikken».

Likegyldigheten —

fortsatt fra side 5.

mere og nærmere. Snart er døden der og lukker opp døren til den.

Tenk på dette og si så om der ikke er en ting som er hevet over tvil, nemlig denne: Der finnes ikke annet godt i dette liv enn håpet om et kommende liv. Lykkelig i denne verden er man nettopp i den grad som man har håp om den kommende. Den som har en full forvissning om evigheten, eier ikke mer noen

ulykke, og den som ikke har noe lys over evigheten, eier ingen lykke.

Men hvis man er i tvilen, er det i det minste en plikt å søke. Den som tviler og ikke søker, han er derfor både meget ulykkelig og gjør meget urett... . . .

. . . Men når han tilmed er rolig og tilfreds, når han taler åpent om det, når han setter sin glede og forfengelighet i det, da har jeg ikke ord å betegne en så naturstridig skapning med.

Det er sannelig noe å gjøre seg til av, at man er i hjelpeløst mørke!

Hvorledes kan det gå an at denne tankegang kan få rom hos et ellers fornuftig menneske?

Høsttakkegudstjenestene.

De tradisjonelle høsttakkegudstjenestene blir i år søndag 5. oktober i Tanum kirke og søndag 12. oktober i Bryn kirke. Vi håper at det denne gangen som vanlig vil bli god tilslutning.

Godt utvalg i finere kolonial
Stadig nybrent kaffe

Søstr. Tjernsli Efft.

Alf Helgerud. Sandvika
Tlf. 53 81 14

**Sandvika
Begravelsesbyrå**

Opprettet 1924

Innehaver: Ågot Halvorsen

Allt ved kremasjoner og
begravelser ordnes

Tlf. 53 98 20 - 53 86 84

MENIGHETSBLAD FOR VESTRE BÆRUM
utgis av Vestre Bærum menighetsråd og utkommer med 10 nr. i året.
Redaksjon: Fredrik Knudsen, Olaf Büch-Holm, Emil Nitter.

A. Industri- og Håndverksforbundet, Oslo